

*Чому у світі стільки болю
та страждань?*

[погляд на життя]

Чому у світі стільки болю та страждань?

Телевізійні передачі нерідко шокують глядачів кадрами жорстокого голоду та неймовірних злиднів у країнах третього світу. Радіо час від часу повідомляє про новий міжнародний конфлікт та нові жертви. Місцеві газети друкують чергові трагічні новини про прояви насильства або про нещасні випадки. Сусіди діляться один із одним тим, як щодня здають позиції в боротьбі з раком. Світ сповнений страждань, що викликають безліч різноманітних питань та почуттів.

Ми запитуємо себе: чому буває так погано добрим людям, а злим, навпаки, часто можна позаздрити? Ми вважаємо справедливим, якщо терорист гине від власної бомби, якщо п'яний водій потрапляє в аварію і розбивається або якщо любитель пограти з вогнем зрештою спалить свій будинок. Ми навіть не заперечуємо, коли затятий курець “заробляє” собі рак легень.

Але як бути з невинними людьми, з дітьми, які гинуть внаслідок того ж таки терористичного акту? Як бути з молодим чоловіком, який отримав каліцтво через водія-п'яницю? Що сказати сусідові “піроманьяка”, будинок якого теж згорів, чи батькам дворічного малюка, у якого виявили лейкемію?

Ми не знаємо, чому на деяких людей сіплються удари долі, натомість ми знаємо, чому у світі є страждання. Хоча не завжди зрозуміло, чому ми стикаємося з різними проблемами, можна навчитися правильно сприймати те, що трапилося, і реагувати належним чином.

Світ болю

Уявіть собі світ, де немає болю. На що це схоже? На перший погляд, така перспектива виглядає привабливою. Не болить ні голова, ні спина, ні горло, ні живіт. Жодних неприємних відчуттів, коли молоток пролітає повз цвях і приземляється на палець. Однак при цьому не буде й усвідомлення серйозності того, що сталося: ви зламали кістку або отримали опік. Ви не відчуєте, що у вашому шлунку утворилася виразка, а в нирках з'явилися камені. Неприємні відчуття не повідомлять вам про виникнення злоякісної пухлини. Ми не любимо біль, але погодимося: він часто служить благим цілям. Причина болю – не біль сам по собі, а проблема, яка потребує вирішення.

Хоча так було не завжди. Коли Бог створив світ, все було досконале. Ні болю, ні страждань, ні смерті. Все знаходилося в ідеальній рівновазі, а перші люди перебували в близьких та добрих стосунках зі своїм Творцем.

Однак Біблія каже, що Адам і Єва нерозважливо відкинули Боже керівництво, вирішивши, що краще розуміються на житті. Їм захотілося покласти Божий вінець на власні голови. У Святому Письмі таке повстання називається гріхом. Через гріх первозданий світ і досконалі відносини людини з Богом були зруйновані. На жаль, таке саме ставлення панує в серцях людей і в наші дні. А біль, страждання та смерть – це наслідки повстання проти Бога.

Причина нашого сумного становища – непослух людства, починаючи від Адама та Єви і закінчуючи нами. Проблема не в тому, як Бог створив світ. Більше того, Він за Своєю добротою вживає страждання, щоб нам відкритися. Письменник Клайв Льюїс сказав: “Бог шепоче нам у радощах, говорить у совісті та кричить у стражданнях. Це Його мегафон для оглухлого світу”. Отже, біль попереджає нас, що є серйозна загроза, яка вразила всю планету. Фізичні та психологічні страждання, війни, голод та хвороби – все говорить про те, що наш світ не такий, яким його задумав Бог.

Ми вважаємо цілком зрозумілим своє право на міцне здоров'я і життя, яке нам хочеться. Отже, зустрічаючись із болем та стражданням, ми вигукуємо: “Несправедливо!” Багато хто відкрито заперечує існування Бога, а інші вірять лише на словах, живучи так, ніби ніякого Бога немає. Проте саме почуття несправедливості підтверджує, що Він існує. І все-таки безліччю різних способів люди заявляють, що хочуть світу без Бога. Тому Він і дав нам те, чого ми хотіли, – світ без Його досконалого керівництва. Світ страждань.

Проте Біблія говорить, що Бог, як і раніше, піклується про нас, незважаючи на те, що ми вперто живемо по-своєму і не звертаємо на Нього увагу. Що ж на нас чекає попереду? Тільки страждання та біль?

Світ без болю

Ми знову і знову повторюємо помилку Адама та Єви: відкидаємо Бога і Його волю своїм непослухом. Ми всі винні. Однак Бог бажає, щоб ми знайшли вирішення проблеми. Він хоче, щоб ми довірилися Йому. Бог пообіцяв розібратися з нашими гріхами та відновити зв'язок між Творцем та творінням. У цьому наша єдина надія.

Що ж Він зробив? Остання книга Біблії, Об'явлення, розповідає про події, які ще мають відбутися. У ній йдеться про час, коли Бог відновить світ у його первозданному вигляді. Ось що там буде:

“Оце оселя Бога з людьми, і Він житиме з ними! Вони будуть народом Його, і Сам Бог буде з ними, і Бог кожену сльозу з очей їхніх зітре, і не буде вже смерті. Ані смутку, ані крику, ані болю вже не буде, бо перше минулося” (Об'явлення 21:3-4).

Чи не про це ми всі мріємо? Усім нам хочеться жити в ідеальному світі, де немає ні болю, ні страждань. Але що б ми не пробували: науку, політику, екологію чи ще щось – все стає тільки гірше. Один Бог може допомогти. І в майбутньому, коли справді з'явиться такий світ, Бог буде в центрі всього; наші стосунки з Ним відновляться. Таке життя, яким воно має бути. Ті, кого Він викупив від гріха, можуть по праву чекати на нього.

Як врятуватися?

Гріх зіпсував наш світ. Власними силами ми нічого не можемо з цим зробити. Тому Бог послав Того, Хто міг вирішити проблему, – Свого Сина Ісуса Христа. Віра в Нього – це засіб спасіння. Біблія каже:

“Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне. Бо Бог не послав Свого Сина на світ, щоб Він світ засудив, але щоб через Нього світ спасся” (Івана 3:16-17).

Усім віруючим в Ісуса Христа обіцяно вічне життя. Це означає, що після смерті ми опинимося в присутності Бога, будемо вільні від болю і позбавлені страждань. Однак, якщо ми досить чесні, маємо погодитися, що ми грішимо весь час: справами, словами та думками. Як же нам досягти того стану, який би дозволив Богові нас прийняти?

“Бо Христос, коли ми були ще недужі, своєї пори помер за нечестивих. Бо навряд чи помре хто за праведника, ще бо за доброго може хто й відважитися вмерти. А Бог доводить Свою любов до нас тим, що Христос умер за нас, коли ми були ще грішниками” (Римлян 5:6-8).

З любові до нас Бог послав Свого єдиного Сина померти смертю, яку ми заслужили. Христос помер за нас “у певний час”. Без цього ми не могли б вирішити проблему гріха.

Ісус був не таким, як ми. Він не зробив жодного зла. Він був єдиним серед людей, які ніколи не відкидали Бога. І все ж Він переніс найстрашніші страждання, які тільки можна уявити. Все заради нас. Його зрадили, побили, наглумилися і розіп’яли. Над Ним глузували і знущалися, на Нього кричали і плювали. Все це за наші гріхи. Він добровільно помер на хресті, щоб сплатити ціну нашого непослуху. “Христос помер за нас, коли ми були ще грішниками”.

Яка жахлива ціна! Божий Син віддав Своє життя, щоб люди, подібні до нас, не загинули. Однак це ще не все. Біблія каже, що через три дні Він воскрес із мертвих. Він переміг смерть заради всіх, хто повірить у Нього.

Саме тому треба довірити Ісусу Христу свою долю. Тоді вже не ми, а Він буде відповідати за наше життя. Перешкода, створена гріхом, зруйнується, а стосунки з Богом відновляться. Тоді прекрасне майбутнє, про яке ми читали, стане нашим. Там не буде ні сліз, ні переживань, ні горя.

Наш світ міг би бути місцем безкінечної радості. Однак у наші дні, куди не повернись, він сповнений страждань та болю. Нам хочеться вирватися зі смертоносного коловороту, і з цією метою ми робимо багато зусиль. Однак тільки Бог може нас врятувати.

Його сила та обітниці змінюють наш погляд на цей світ. Ми знаємо, що в майбутньому на

нас чекає чимало страждань і, врешті-решт, ми померемо. Цього не уникнути. І все ж Бог обіцяє щось зовсім інше: життя у світі радості та щастя, які ніколи не закінчатся!

І що ми можемо принести в цей світ? Нічого, все зробив Він. Потрібно лише довіритись Йому. Можливо, читаючи ці рядки, ви усвідомили, що прожили без Бога всі попередні роки, і Христос ніколи не був у центрі вашого життя. Можливо, ви ніколи не дивилися на світ із цього погляду. Ймовірно, біблійний діагноз, винесений цьому світу, видається вам правильним. Тоді ви можете все змінити зараз.

Слова наведеної нижче молитви можуть допомогти вам у цьому. Помоліться щиро та почніть все знову. Станьте християнином. Це найкращий спосіб гідно прожити земне життя і єдина можливість потрапити в обіцяний Богом світ без смерті, плачу та болю.

У цій молитві говориться, що ми відкинули Бога. Вона також висловлює подяку за Його любов, що відкрилася в Ісусі Христі, і містить прохання про допомогу. Незважаючи на простоту, це є найважливіше рішення, яке ви коли-небудь приймали:

Боже, я розумію, що жив без Тебе і власними силами ніколи не зможу відновити стосунки з Тобою, які розірвав. Дякую, що Ти любиш мене. Дякую, що послав Свого Сина померти на хресті на сплату мого боргу. Я покладаю надію на Тебе і приймаю Ісуса Христа своїм Викупителем. Я не хочу жити, як раніше, і довіряю своє життя Тобі. Допоможи мені в цьому. Амінь.

Щире визнання свого гріха та надія на спасіння в Христі повертають нас у спілкування з Богом, для чого ми й були створені.

Християнське життя є лише відблиском того нового світу, який у майбутньому створить Бог. Християни можуть покладатися на обітницю вічного життя, записану в Біблії. Для віруючих біль і страждання – лише тимчасове явище, незрівнянне з очікуваною вічною радістю. Прийде день, коли ми позбудемося всіх земних скорбот і увійдемо в новий, досконалий світ.

Бути християнином не означає, що біль зовсім зникне з життя, проте Бог дасть нам сили все перенести. Християнське життя не завжди легке, однак ми можемо в молитві просити Бога допомоги, і Він її пошле. Ми живемо тепер для Нього, але наші погляди спрямовані в майбутнє, коли Божі обітниці виповняться і з життя піде все, що його тепер затьмарює.

Якщо ви хочете дізнатися більше про те, що говорить Біблія, завітайте на сайт ukrainian-odb.org, де ви знайдете у вільному доступі багато різних матеріалів.